

Bilag 7.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

Bemærkninger til bilag 6.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd henstiller til udvalgets overvejelse, at forslaget § 23, stk. 2, hvorefter statskassen — ligesom i andre skatte- og forbrugsafgiftslove — er privilegeret fordringshaver i overensstemmelse med konkurslovens § 33, 2 c, ændres således, at privilegiet viger for lønmodtageres vederlagskrav opstået indtil 1 år forud for betalingsstandsningen.

Erhvervsrådet anfører, at Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i 1962 ved Folketingets behandling af forslaget til engrosafgiftsloven (forslag 100 — bilag 93) foreslog en tilsvarende ændring i denne lovs bestemmelse om statskassens fortrinsret for afgiften, men at forbundets henvendelse blev imødegået med den begrundelse, at disse mere principielle spørgsmål ikke burde afgøres i de separate afgiftslove, men burde afvente en generel løsning i forbindelse med konkurslovens endelige revision.

Erhvervsrådet er imidlertid af den opfattelse, at en imødekommelse af lønmodtagernes interesser ved en bestemmelse om, at afgiftskrav viger for lønkrav, ikke bør afvente en generel løsning i forbindelse med konkurslovens revision, når det som nu drejer sig om en meget vidtrækkende afgiftslov, og når udvalget til revision af konkursloven næppe kan afslutte sit arbejde inden for en overskuelig årrække.

Til støtte for denne opfattelse anfører erhvervsrådet bl. a., at de privilegerede krav, som statskassen vil kunne gøre gældende i henhold til en generel afgiftslov som den nu foreslåede, vil være betydeligt større end de tilsvarende krav i henhold til gældende skattelove, hvorfor den privilegerede status, lønmodtagerne for øjeblikket har i betalingsstandsningssituationer, i væsentlig grad vil blive udhulet. Erhvervsrådet finder det desuden ubilligt, at staten — på trods af de relativt beskedne ulemper, det må medføre at respektere en privilegeret status for

lønmodtagerne — lader disse deltage i risikoen ved statens kreditgivning over for de afgiftspligtige virksomheder.

Man skal hertil bemærke, at spørgsmålet om udformningen af lovforslagets § 23, stk. 2, under forslaget's udarbejdelse har været genstand for særlig forhandling med justitsministeriets lovkontor og formanden for justitsministeriets konkurslovsudvalg. Dette skete, efter at udvalget i en gennem justitsministeriet fremsendt skrivelse havde frarådet, at en generel merværdiafgift blev udstyret med separatistret og konkursprivilegium, således som det er tilfældet med den gældende omsætningsafgift.

Under forhandlingen blev det fra finansministeriets side tilkendegivet, at man ville undlade at foreslå merværdiafgiften sikret ved separatistret, og at man alene ville foreslå konkursprivilegium for statskassen. Med hensyn til statskassens konkursprivilegium anså man det ikke for rigtigt i forslaget at fravige den i øvrigt gældende ordning for skatter og afgifter til det offentlige, der hviler dels på bestemmelser i konkursloven, dels på regler i de enkelte afgiftslove, og som derfor ikke vil kunne gøres til genstand for en almindelig revision, før betænkning fra konkurslovsudvalget foreligger.

Herom er det af justitsministeriet oplyst, at udvalgets overvejelser om blandt andet konkursordenen er afsluttet, og at en delbetænkning indeholdende udkast til ændringer af reglerne herom kan ventes afgivet i løbet af få måneder.

På denne baggrund mener man at burde fastholde, at en eventuel opgivelse eller begrænsning af det i § 23, stk. 2, foreslåede konkursprivilegium for statskassens afgiftskrav ikke bør ske isoleret, men i påkommende tilfælde som led i en almindelig revision af reglerne om skatte- og afgiftskravs stilling ved konkurs.